

วัดหน้าต่างนอก

วัดหน้าต่างนอกตั้งขึ้นในสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา หรือ เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๐ โดย หลวงปู่เณร เป็นผู้ก่อตั้ง วัดหน้าต่างนอกได้รับการรับรองสภาพวัดจาก สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ หนังสือรับรองที่ พศ ๐๐๐๓/๖๒๐๕ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมี นางบุญศรี พานะจิตต์ เป็นรองผู้อำนวยการ ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นผู้เซ็นรับรอง

เหตุที่ชื่อ “วัดหน้าต่างนอก” ก็มีการสันนิษฐานมาจากเหตุ ๒ ประการ คือ ประการที่ ๑ ในสมัยนั้นกองทัพพม่าที่ยกมาตีกรุงศรีอยุธยา ได้ตั้งค่ายใกล้กับสะพานสี่กุก ทางกองทัพกรุงศรีอยุธยาก็ได้ให้ทหารหน่วยสอดแนมสอดส่องดูความเคลื่อนไหวของกองทัพพม่า โดยให้ดูด้วยการเปิดหน้าต่าง หน้าต่างใน หมายถึง ใกล้ชายแม่น้ำน้อย ก็คือตรงที่ตั้งวัดหน้าต่างใน ส่วน หน้าต่างนอก ก็หมายถึง ทางนอกทุ่ง ก็คือที่ตั้งวัดหน้าต่างนอก ประการที่ ๒ ในสมัยนั้น พระภิกษุสงฆ์ท่านมีความเคร่งครัดในแนวทางปฏิบัติพระกัมมัฏฐานและได้มีการมีการ สันนิษฐานว่าเดิมทีตรงที่ตั้งวัดหน้าต่างนอก เป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของวัดหน้าต่างใน ซึ่งพระภิกษุสงฆ์ใช้เป็นที่พักสำหรับปฏิบัติธรรมกัมมัฏฐาน และ คงจะมีการสร้างเสนาสนะขึ้นด้วย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติ ต่อมา หลวงปู่เณร จึงได้ตั้งเป็นวัดขึ้น อาจะตั้งชื่อวัดโดยอรรถโดยธรรม ก็ได้ เช่น วัดหน้าต่างนอก ท่านหมายเอาอายตนะภายนอก คือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ธรรมารมณ์ วัดหน้าต่างใน ท่านหมายเอา อายตนะภายใน คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

วัดหน้าต่างนอก ตั้งอยู่ที่ ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หลวงพ่ोजง พุทธสโร

ท่านเป็นพระเกจิชื่อดังของเมืองกรุงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อครั้งท่านมีชีวิตร ท่านได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและพุทธบริษัททั้งหลาย โดยมีได้เลือกชนชั้นวรรณะ ใครขออะไร ท่านปลดทุกข์คลายโศกให้ด้วยจิตที่มีเมตตา แม้ท่านจะมรณภาพไปนานแล้ว แต่เหล่าลูกศิษย์และผู้เคารพศรัทธายังคงรำลึกถึงท่านเสมอมา และท่านยังเป็นพระสภธรรมมิกกับหลวงพ่อบานวัดบางนมโค รวมทั้ง หลวงปู่ยิ้ม วัดเจ้าเจ็ดใน หลวงพ่ोजง พุทธสโร มีนามเดิมว่า จง เกิดเมื่อวันพฤหัสบดี ปีวอก พุทธศักราช ๒๔๑๕ ที่ตำบล หน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บิดาชื่อ นายยอด มารดาชื่อนางขลิบ มีพี่น้องทั้งหมด ๓ คน คือ ๑.หลวงพ่ोजง พุทธสโร ๒.หลวงพ่อนิล ธมมโชติ ๓.นางปรีดี สุนสโมสร เมื่อ อายุได้ ๑๑ ขวบ ได้บวชเป็นสามเณร ที่วัดหน้าต่างใน จนอายุ ๒๑ ปี ในปี ๒๔๓๕ จึงได้อุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดหน้าต่างใน โดยมีหลวงพ่อสุ่น วัดบางปลาหมอ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์อินทร วัดหน้าต่างนอก เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และ พระอาจารย์โพธิ์ วัดหน้าต่างใน เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า พุทธสโร หลวง พ่ोजงได้ศึกษาอักษรไทยและขอมกับพระอาจารย์โพธิ์เจ้าอาวาสวัดหน้าต่างใน ผู้เป็นพระอนุสาวนาจารย์ของท่าน ท่านอาจารย์โพธิ์องค์นี้เชี่ยวชาญชำนาญในพระเวทย์วิทยาคมยิ่งนัก อีกทั้งยังเป็นสภธรรมมิกกับหลวงพ่อสุ่น วัดบางปลาหมอ

ต่อมา ท่านฝากตัวเป็นศิษย์เรียนพระกัมมัฏฐานกับหลวงพ่อบ้าน วัดพิกุล และหลวงพ่อบ้านวัดบางปลาหมอ จนเจริญวิปัสสนากัมมัฏฐาน ได้ชำนาญ ในปี ๒๔๕๐ ท่านได้ถูกแต่งตั้งจากคณะสงฆ์ให้ท่านเป็นเจ้าอาวาสวัดหน้าต่างนอก เมื่อครั้งนั้น หลวงพ่อบ้าน วัดบางปลาหมอ หลวงพ่อบ้านวัดพิกุล และพระอาจารย์โพธิ์ วัดหน้าต่างใน ซึ่งเป็นพระอาจารย์หลวงพ่อบ้างกำลังมีชื่อเสียงมากในขณะนั้น ภายหลังพระอาจารย์ทั้ง ๓ ได้มรณะภาพลง จึงทำให้หลวงพ่อบ้างเริ่มเป็นที่รู้จักของประชาชนชาวพุทธในอยุธยา ในปี ๒๔๗๕ ถึง ปี ๒๔๘๓ สงครามอินโดจีนได้เกิดขึ้น ชื่อเสียงท่านได้เป็นที่รู้จักไปทั่วแผ่นดินสยามประเทศ เนื่องจากท่านได้สร้างวัดอุดมคงคากว้างให้กับตำรวจ ทหาร ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้น รวมถึงประชาชนทั่วไป วัดอุดมคงคากว้างที่ท่านสร้างขึ้นนั้นประกอบด้วย เสือยันต์สีแดง ตะกรุดโทน ตะกรุดคู่ ๑๒ ดอก ตะกรุดคู่ ๒๔ ดอก และพระเครื่อง เหรียญปั๊มโลหะ ปี ๒๔๘๔ ปี ๒๔๘๕ เป็นต้น และท่านยังได้รับอาราธนา นิมนต์ไปร่วมพิธีพุทธาภิเษกวัดอุดมคงคากว้างต่าง ๆ ยังหลายสถานที่ นอกจากนี้ยังมีเกร็ดตำนานที่ทำให้ชื่อเสียงของหลวงพ่อบ้าง มีมากยิ่งขึ้น นั่นคือ เมื่อปี ๒๕๐๖ เมื่อ วัดประสาธตบุญญาวาส จัดพิธีมหาพุทธาภิเษก ปี ๒๕๐๖ แล้วทำการนิมนต์ เกจิอาจารย์ จากทั่วประเทศ จำนวน ๒๓๔ รูป มาร่วมอธิษฐานจิต ปลุกเสก นั้น ในจำนวนนั้น มีการนิมนต์ พ่อบ้านคล้าย วาจาสิทธิ์ แห่งวัดธาตุน้อย นครศรีธรรมราช และ หลวงพ่อบ้าง วัดหน้าต่างนอก พระนครศรีอยุธยา มาร่วมปลุกเสก ในพิธี อันศักดิ์สิทธิ์ ดังกล่าวด้วย ในสมัยก่อนนั้น การเดินทาง เป็นไปด้วยความยากลำบาก ทำให้การมาร่วมพิธีในครั้งนั้น ทั้ง พ่อบ้านคล้าย และ หลวงพ่อบ้าง จึงเดินทางมาพัก ที่บ้านลูกศิษย์ ท่านหนึ่ง ในกรุงเทพฯ ก่อนวันงาน และด้วยเป็นเวลาที่เป็นการเป็นมงคล ลูกศิษย์ท่านนั้น จึงได้ทำบุญบ้าน เพื่อความเป็นสิริมงคล กับ ครอบครัว และได้นิมนต์ ทั้ง พ่อบ้านคล้าย และ หลวงพ่อบ้าง ในพิธี และเมื่อการทำบุญเรียบร้อย ลูกศิษย์ท่านนั้น ได้เข้ากราบ พ่อบ้านคล้าย พร้อมกับได้ขอ น้ำมนต์ กับท่าน พ่อบ้านคล้าย จึงได้ให้ ลูกศิษย์ ท่านนั้น ไปเอาน้ำมา ๑ แก้ว และ ขวดแก้วเปล่า ๑ ใบ มาให้ท่าน จากนั้น พ่อบ้านคล้าย จึงได้ทำการเสกน้ำมนต์ แล้วอมน้ำในปากของท่าน ก่อนจะพ่นลงในขวดใบนั้น ปรากฏว่า เมื่อพ่นน้ำเข้าในขวด จากน้ำ ๑ แก้ว น้ำกลับเต็ม

ขวดใบนั้นอย่างอัศจรรย์ เมื่อขอ น้ำมนต์ จาก พ่อท่านคล้าย แล้ว ลูกศิษย์เจ้าของบ้าน จึงได้
ทำการขอ น้ำมนต์ จาก หลวงพ่อจง เช่นกัน แต่ความแตกต่างคือ หลวงพ่อจง เรียกหาขวด
เปล่าหนึ่งใบเท่านั้น แต่ท่าน ไม่ได้เรียกหาน้ำ แต่อย่างใดเมื่อได้ขวดเปล่ามาแล้ว หลวงพ่อจง
ท่านได้ทำการบริกรรมคาถาอยู่ช่วงครู่หนึ่ง จากนั้น ท่านเอามือไปจ่อที่ ปากขวดเปล่า แล้วชั่ว
อึดใจ น้ำ ค่อย ๆ ไหลจากมือ หลวงพ่อจง ออกมา เข้าไปในขวด จนเต็มพอดีกับขวดของ
พ่อท่านคล้าย ว่ากันว่า พ่อท่านคล้าย เห็นเหตุการณ์ดังกล่าวโดยตลอด ท่านจึงให้คนอุ้มพา
ท่าน เข้าไปกราบ หลวงพ่อจง พร้อมกับกล่าวว่า พระรูปนี้ คือ พระทองคำ เข้าตรูของวันที่
๑๗ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๐๘ เวลา ๐๑:๕๕ น.หลวงพ่อก็ได้ มรณภาพลงด้วยอาการสงบ ณ กุฏิ
ของท่านนั่นเอง สิริอายุได้ ๙๒ ปี ๑๐ เดือน ๑๗ วัน พรรษา ๗๒ พุทธคุณที่เล่าสืบทอดกันมา
คือวัตถุมงคลท่านเด่นทางด้านคงกระชาตรี